

Sygn. akt IV K 619/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie, IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Agnieszka Kurzawska

Prokurator: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 11.02.2015r., 16.04.2015r., 22.06.2015r., 28.09.2015r., 9.11.2015r., 16.12.2017r., 27.01.2016r., 30.03.2016r., 20.04.2016r., i 9.06.2016r. sprawy:

1. M. M. (1) syna S. i L., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 czerwca 2011 r. ok. godziny 4:00 w W., przy ul. (...) w piwnicy bloku działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. i P. B. dokonał uszkodzenia mienia poprzez wybicie szyby drzwi łazienki oraz ich wywarzenie, a następnie zniszczenia wyposażenia łazienki poprzez rozbicie umywalki, dolnopłuka oraz wyrwanie instalacji elektrycznej ze ściany, gdzie łączna suma strat wynosiła 1000 zł, na szkodę Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej P. 7,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

2. K. P. syna J. i I., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 czerwca 2011 r. ok. godziny 4:00 w W., przy ul. (...) w piwnicy bloku działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. i M. M. (1) dokonał uszkodzenia mienia poprzez wybicie szyby drzwi łazienki oraz ich wywarzenie, a następnie zniszczenia wyposażenia łazienki poprzez rozbicie umywalki, dolnopłuka oraz wyrwanie instalacji elektrycznej ze ściany, gdzie łączna suma strat wynosiła 1000 zł, na szkodę Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej P. 7,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

orzeka

I. Oskarżonych **M. M. (1) i K. P.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego im czynu.

II. Na mocy art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,

III. Zasadza ze Skarbu Państwa na rzecz obrońcy – adw. M. Z. – wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu M. M. (1) w kwocie (...),48 (tysiąc czterysta czterdzieści sześć i 48/100) złotych – w tym 23% VAT.

IV K 619/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. (1) został oskarżony o to, że, w dniu 6 czerwca 2011 r. ok. godziny 4:00 w W., przy ul. (...) w piwnicy bloku działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. i P. B. dokonał uszkodzenia mienia poprzez wybite szyby drzwi łazienki oraz ich wywarzenie, a następnie zniszczenia wyposażenia łazienki poprzez rozbicie umywalki, dolnopłuka oraz wyrwanie instalacji elektrycznej ze ściany, gdzie łączna suma strat wynosiła 1000 zł, na szkodę Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej P. 7, tj. o czyn z art. 288 § 1 kk. O ten sam czyn oskarżono K. P., zarzucając mu, to, że w dniu 6 czerwca 2011 r. ok. godziny 4:00 w W., przy ul. (...) w piwnicy bloku działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. i M. M. (1) dokonał uszkodzenia mienia poprzez wybite szyby drzwi łazienki oraz ich wywarzenie, a następnie zniszczenia wyposażenia łazienki poprzez rozbicie umywalki, dolnopłuka oraz wyrwanie instalacji elektrycznej ze ściany, gdzie łączna suma strat wynosiła 1000 zł, na szkodę Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej P. 7, tj. czyn z art. 288 § 1 kk.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 6.06.2011r. w/w oskarżenia wraz z P. B., D. D. (1) i J. O. przebywali w piwnicy bloku przy ul. (...) w W.. W trakcie pobytu spożywano alkohol, a P. B. będąc pod jego znacznym wpływem uda się do łazienki wybijając szybę w jej drzwiach. Następnie doszło do wywarzenia tych drzwi i zniszczenia jej wyposażenia poprzez rozbicie umywalki, dolnopłuka oraz wyrwanie instalacji elektrycznej ze ściany. Straty wstępnie oszacowano na około 1000 zł. Prawomocnym wyrokiem z 20.12.2011r. P. B. uznano za winnego popełnienia w/w czynu i wymierzono mu za niego karę 8 miesięcy ograniczenia wolności.

Powyższy stan faktyczny Sądu ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonych (k. 34v., 40, 385-386), zeznań świadków: P. B. (k.387-390, 30), I. W. (k.410-411 i k. 15) oraz innych dowodów ujawnionych na rozprawie.

Oskarżony M. M. (1) w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nikt ich tak nie widział, a on sam niczego złego nie zrobił. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił (k.38), że wraz z P. B. i K. P. poszli do piwnicy i przebywali tam, a nadto jego koledzy pili tam wódkę. W pewnym momencie B. i P. poszli w kierunku łazienki, która miała zamknięte na klucz drzwi. Nie wie co się działo przy drzwiach łazienki bo tam nie patrzył. Nikogo oprócz nich tam nie było. Nie widział, aby któryś z jego kolegów demolował łazienkę.

Również K. P. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił w postępowaniu przygotowawczym (k.40v.), że około 4.10 wyszedł z J. O. z domu i usłyszał hałasy tłuczonego szkła. Z. do piwnicy razem z dziewczyną i zauważył P. B. trzymającego nad głową zlew, którym następnie rzucił on w sedes. Podszedł do łazienki i zobaczył, że była ona cała zdemolowana. Przy łazience widział tylko P. B.. Następnie poszedł do boksu M. M. (1) i zastał go tam wraz z D. D. (1), którzy prawdopodobnie wcześniej pili tam alkohol bo zauważył, że są pijani. Wygonił ich z piwnicy Na rozprawie zmienił wyjaśnienia (k.386-387) i stwierdził, że wszyscy się „opili” i jeden z kolegów zniszczył to co tam było, a w tym czasie pozostali byli w pomieszczeniu. W piwnicy byli wówczas oprócz nich jeszcze J. O. i D. D. (1). Kolega, który dokonał zniszczeń najpierw przebywał w nimi, a potem chciał do toalety, która była zamknięta.

Sąd zważył co następuje:

Oskarżeni konsekwentnie przez całe postępowanie nie przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu twierdząc, że nie brali udziału w spowodowaniu stwierdzonych uszkodzeń. Jedynym dowodem podważającym ich relacje są twierdzenia świadka P. B. – wcześniej prawomocnie skazanego za ten czyn, który obecnie nie jest w stanie kategorycznie stwierdzić czy któryś z oskarżonych coś zniszczył, a jeśli tak co. Nadto nie jest pewien, czy oskarżeni wchodzili do tej łazienki i podkreślał, że wszyscy byli wówczas pijani.

Świadek **P. B.** zeznał (k.387-390), że trudno mu powiedzieć co przez kogo było niszczone, ale sam na pewno rozbil kilka rzeczy. Nie jest w stanie powiedzieć co niszczyli koledzy i czy coś niszczyli oraz czy oskarżenia wchodzili do tego pomieszczenia. Byli wówczas wszyscy pijani. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił (k.30), że łokciem

wybił szybę w łazience, ponieważ chcieli się do niej dostać, aby coś uszkodzić. Po wybiciu szyby do oskarżenia M. i P. wywarzyli drzwi, a następnie M. rozbił sedes i klosz oświetlenia, a P. umywalkę. Na rozprawie stwierdził, że to było już tak dawno, że nie jest w stanie powiedzieć, ale podtrzymał te relacje z postępowania przygotowawczego, lecz zaraz dodał, że ciężko mu powiedzieć co kto dokładnie uszkodził, a nadto zeznał, że z tego co pamięta to wszedł tam sam i nie wie kiedy oskarżenia tam weszli i zniszczyli przedmioty bo byli tak pijani, że nie wiedział co robi. Następnie stwierdził, że trudno mu obecnie powiedzieć czy drzwi wyważyli oskarżeni i nie kojarzy kto uszkodził płytki przyklejone do ściany. Odnośnie D. D. (1) zeznał, że był on tam przez chwilę, ale z tego co pamięta to nie brał udziału w demolowaniu i wyszedł przed faktem. Dodał nadto, że nie kojarzy J. O..

Zeznania P. B. budzą wątpliwości, bowiem nie są konsekwentne i zawierają sprzeczności. Sąd przesłuchując świadka dążył do wyeliminowania sprzeczności, jednak zważywszy na stan nietrzeźwości z chwili czynu i sygnalizowaną przez niego niepamięć ustalenie w oparciu o te zeznania spójnej wersji okazało się nie być możliwe.

Świadek **I. W.** zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.15), że obudził go wówczas dochodzący z piwnicy huk wyłamywanych drzwi i tłuczonego szkła. Postanowił sprawdzić co się dzieje w piwnicy. Wychodząc z mieszkania spotka czterech mężczyzn z wieku 18-20 lat. Jednym z nich był S. M.. Przesłuchany na rozprawie dodał (k.410-411), że oprócz czterech mężczyzn była jedna dziewczyna.

Sąd uwzględnił zeznania świadka W. uznając, że są logiczne, spójne i konsekwentne i brak jest podstaw do ich kwestionowania, przy czym nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia i nie miał wiedzy o jego przebiegu.

Należy zważyć co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy wprawdzie nie jest kompletny, jednak brak jest możliwości jego uzupełnienia. Sąd podjął działania zmierzające do ustalenia personaliów dwojga świadków wnioskowanych na etapie postępowania przed sądem – J. O. i D. D. (1). Oskarżony P. – mimo wezwań – nie uzupełnił ich danych, zaś dysponując wyłącznie wiedzą o imionach i nazwiskach nie sposób zidentyfikować tych konkretnych osób. W konsekwencji Sąd nie mógł wykonać czynności dowodowych z ich udziałem i ostatecznie odstąpił od tego. Uwzględniając zgromadzone dowody uzasadnione jest twierdzenie, że jedynym dowodem sprawstwa oskarżonych są relacje byłego współoskarżonego – obecnie skazanego prawomocnie za ten czyn P. B.. Świadek ten w toku postępowania przygotowawczego wskazał oskarżonych jako współsprawców, zaś w toku postępowania przed sądem zasłaniając się niepamięcią i wypitym alkoholem wprawdzie potwierdził wcześniejsze relacje, jednak dodał jednocześnie, że obecnie tego nie pamięta i nie jest w stanie stwierdzić czy oskarżenia do tego pomieszczenia wchodził i czy coś w nim niszczyli. Reasumując stwierdzić należy, że jedynym dowodem kwestionującym twierdzenia oskarżonych co do ich sprawstwa są niekonsekwentne, niepewne zeznania świadka P. B., które stanowią relację nietrzeźwej w dacie czynu osoby, która nie jest w stanie nawet sprecyzować roli poszczególnych osób, ani tego czy w chwili czynu był tam świadek D. czy O.. Dowód taki nie jest wystarczający do obalenia domniemania niewinności oskarżonych i jakkolwiek nie budzi wątpliwości fakt, że byli oni w tej piwnicy w chwili popełnienia czynu to jednak ich rola i zakres podjętych działań nie może być kategorycznie ustalony w oparciu o zeznania P. B.. Uznać zatem należało, że istnieją wątpliwości, których nie udało się rozstrzygnąć i w związku z tym muszą być one tłumaczone na korzyść oskarżonych – stosownie do dyspozycji art. 5§2 kpk i dlatego Sąd uniewinnił oskarżonych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.